

Følgen af denne uforholdsmæssige Toldbeskyttelse vil nemlig ellers let blive, at Pap- og Pappapirfabrikerne, der paa Grund af deres Fabrikers Indretning alene ere henviste til Fabrikation af ordinært Papir, let ville gaa tilgrunde.

Som det ærede Udvalg vistnok bekendt, anlægges der nu en større Skriv- og Trykpapirfabrik ved Næstved. Naar denne Fabrik kommer i fuld Gang, vil den utvivlsomt i Forbindelse med de allerede bestaaende lignende Fabrikker ved at arbejde i f. Ex. $\frac{2}{3}$ af Aaret let have produceret hvad vort Marked konsumerer af Skriv- og Trykpapir. Da nu disse Fabrikker igjennem deres Fabrikatas høje Beskyttelse i de to Trediedele af Aaret alt have erhvervet et saa stort Udbytte, at de langt bedre kunne staa sig ved at ligge stille Resten af Aaret, end om de ved Overproduktion skulde trykke Prisen paa deres Fabrikata, saa vil det ærede Udvalg let se, at disse Fabrikker let ville velge en anden, om end i Diebliffet for dem lidet lønnende, saa dog i Længden langt lukrativere Anvendelse af den ene Trediedel af Aaret. De ville nemlig anvende Tiden til at fabrikere Pap og Pappapir, for derefter at selge det med liden eller ingen Avance, hvorved da igjen de Fabrikker, som ene ere henviste til Pap- og Pappapirfabrikationen, ville staa overfor en Konkurrence, som de ei kunne bøde Trods — thi Konkurrencen er ei skabt af de naturlige Forhold, men af en ulige Toldbeskyttelse. — Disse Fabrikker maa altsaa huffe under og standse, hvorved ikke alene bevirktes en Udælgelse af en sum og god Industri, men de uheldige Virkninger vilde spores langt længere. Naar nemlig Pap- og Pappapirfabrikationen først igjennem den ved den uheldige Toldbeskyttelse skabte ulige Konkurrence ere bragte til at standse, ville de tilbageblevne Fabrikker, selvfølgelig frie for enhver indenlandsk Konkurrence atter kunne sætte Priserne op paa Pap og Pappapir, og Publikum vil komme til at bøde, fordi den naturlige Konkurrence for Skriv- og Trykpapirfabrikerne da ikke er mere."

8. Salt. (Løbe-Nr. 123—125).

Skrivelse til Udvalget fra cand. pharm. og Saltraffinadør F. Krag i Aalborg, dat. 12te Februar 1873.

„Magtet jeg ifjor tillod mig at indgive en Foredstilling til det ærede Udvalg (der da havde Toldloven under Behandling), om Tolden paa Stensalt, vover jeg paany at fremkomme med nogle Bemærkninger i samme Anledning, grundet paa, at Regjeringen har fastholdt sit Standpunkt i det nye Udkast:

1 \mathcal{R} Stensalt $\frac{45}{100}$ \mathcal{R} i Told; 1 \mathcal{R} renset Salt $\frac{50}{100}$ \mathcal{R} .

Det har været mig magtpaaliggende at godtgjøre, at man uden Overdrivelse kunde paa-regne et Svind under Stensaltets Raffinering af ca. 10 pCt., og derfor har jeg erhvervet mig følgende, desværre temmelig sent indtrufne, Analyse af Hr. V. Stein over Stensaltets Sammensætning, faaledes som denne Vare indføres, blandet af store Stykker og mindre Korn.

Analyse:

Fugtighed og organiske Stoffer	0,63 pCt.
Uopløselige Stoffer	3,09 —
Chlornatrium (rent Salt)	93,17 —
Svovlsurt Natron	} 3,11 —
Chlorcalcium	
Chlormagnium	
	100,00 pCt.

V. Stein.

Deraf vil det ærede Udvalg se, at de Stoffer, der som uopløselige absolut gaa tabte, udgjøre 3,09 pCt.; de organiske Stoffer, Fugtigheden og Bittersaltene = 3,74 pCt., gaa ogsaa for den allerførste Del bort, da Raffineringen har til Opgave at fremstille et rent, for Bittersalte saavidt muligt befriet, Salt. Men foruden disse ad kemisk Bet paaviselige Tab af Naamaterialet, medfører den fabrikmæssige Raffinering et ydeligere, uundgaeligt Svind ved Spildning, utætte Beholdere og de jævnlige indtræffende Brud paa Salt-Kogepanderne, saa det er min Overbevisning, at det fortolbede Stensalt formindstes med henved 10 pCt., inden det som raffineret Salt kommer i Handelen. — Hvis man derhos vil tage i Betragtning, at Statskassen har en ikke ubetydelig Indtægt af Salttraffinererernes Kulforbrug (henimod $\frac{1}{2}$ Lønde for hver Lønde Salt), der selvfølgelig ikke haves ved udenlandsk raffineret Salt, forekommer det mig, at Regjeringens Forslag gaar saa vidt, at det